

Dosarul nr. 2ra-114/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. V. Cupcea)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pavel Tîrsînă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Platon împotriva lui Pavel Tîrsînă cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Pavel Tîrsînă și a fost menținută hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul Central,

constată:

La data de 21 ianuarie 2019 Veaceslav Platon a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pavel Tîrsînă cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 06 august 2011, Pavel Tîrsînă, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, fără permis de conducere, conducând automobilul de model VAZ 2101, cu numerele de înmatriculare XXXXX, pe traseul Telenești-Ratuș, km 17, intrarea în satul Inești a tamponat pe acostament pietonul minor XXXXX, născut la XXXXX. Urmare a acestui fapt, pietonului minor i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 93 au fost calificate ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora acesta a decedat. Pe marginea cazului respectiv a fost pornit dosar penal, iar reclamantul a fost recunoscut succesorul victimei.

Veaceslav Platon a susținut că în cadrul examinării dosarului penal, inculpatul Pavel Tîrsînă a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, a conștientizat faptele comise și a menționat că regretă cele comise, recuperând o parte din prejudiciul moral

în sumă de 47 000 de lei, eliberându-i o recipisă la 08 decembrie 2011 prin care s-a obligat să mai achite suma de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, sumă care până în prezent nu a fost achitată. Termenul de scadență pentru achitarea sumei menționate a fost de 24 de luni din momentul eliberării recipisei.

A notat că în decizia din 07 martie 2012 a Curții de Apel Bălți, este indicat expres că inculpatul Pavel Tîrsîna a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției și are o atitudine corectă față de cele comise, a conștientizat și regretă faptele comise, a recuperat benevol prejudiciul în sumă de 47 000 de lei succesorului victimei și a eliberat recipisă că se obligă să achite suplimentar suma de 200 000 de lei.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Pavel Tîrsîna a sumei de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea înaintată de Veaceslav Platon a fost admisă și s-a încasat de la Pavel Tîrsîna în beneficiul lui Veaceslav Platon suma de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și suma de 196, 20 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Totodată, s-a încasat de la Pavel Tîrsîna în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 de lei.

La 12 iulie 2019 Pavel Tîrsîna a declarat apel împotriva hotărârii din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea lui Pavel Tîrsîna cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost repus apelantul în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Pavel Tîrsîna și a fost menținută hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că în speță au fost îndeplinite condițiile pentru încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, or, este incontestabil că Veaceslav Platon are statut de succesor al victimei decedate în cauza penală, fapt care ce îi acordă dreptul de a solicita și recuperarea prejudiciului moral.

Astfel, în funcție de cele constatate și reieșind din specificul acțiunii, instanțele de judecată au conchis că suma de 200 000 de lei poate fi considerată drept o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate lui Veaceslav Platon căruia i-a decedat fiul.

La data de 06 noiembrie 2020 Pavel Tîrsîna a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

Recurentul a susținut că nu a fost citat pentru ședința de judecată de examinare a apelului, motiv din care nu a cunoscut despre emiterea deciziei din 18 februarie 2020, aflând despre actul judecătoresc la sfârșitul lunii octombrie 2020 de la executorul judecătoresc.

A indicat că, deoarece nu a primit nicio citație de la Curtea de Apel Chișinău, s-a gândit că apelul încă nu a fost examinat din cauza pandemiei și a concediilor de odihnă ale judecătorilor. Astfel, apelul a fost examinat în lipsa lui și a avocatul Covaș Valeriu, la materialele cauzei lipsind dovada citării lor legale.

Recurentul a menționat că Veaceslav Platon a înaintat prezenta acțiune cu omiterea termenului de 3 ani prevăzut de lege, or, recipisa a fost eliberată la data de 08 decembrie 2011, iar acțiunea a fost depusă abia la 21 ianuarie 2019.

A afirmat că în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță pe dosarul penal, succesorul victimei Veaceslav Platon a comunicat că nu are nici un fel de pretenții materiale sau morale față de dânsul.

A mai invocat că instanțele de judecată a soluționat cauza în baza unei copii a recipisei, dar nu în baza recipisei originale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 februarie 2020.

Potrivit materialelor cauzei, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Pavel Tîrsînă și a avocatului Valeriu Covaș la data de 22 mai 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 4544 (f.d. 101), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 06 noiembrie 2020, este în termen.

La 02 decembrie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa intimatului Veaceslav Platon, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 130).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pavel Tîrsînă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza

Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Pavel Tîrsîna asemenea aspecte nu se regăsesc.

Cu referire la argumentul invocat în recurs de către Pavel Tîrsîna precum că nu a fost citat pentru ședința de judecată de examinare a apelului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că materialele dosarului atestă cert că recurentul a recepționat încheierea din 10 decembrie 2020 prin care nu s-a dat curs cererii sale de apel, fiindu-i acordat termen pentru achitarea taxei de stat și la 16 ianuarie 2020 a prezentat instanței de apel bonul de plată a taxei de stat. Prin urmare, Pavel Tîrsîna a cunoscut despre acceptarea spre examinare a apelului său.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pavel Tîrsîna, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Pavel Tîrsîna se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic